

दुहितृणामप्रदानामप्रतिष्ठितानां चेति । तत्र चण्डो-
त्प्रतिष्ठितानाञ्च । अप्रतिष्ठिता अनपत्या निर्जना वा ।
एतच्च शुक्लव्यतिरेकेण । शुक्लान्त सोदर्याणामेव “भगि-
नीशुक्लं सोदर्याणामूर्ध्वं मातुरिति” गौतमवचनात् ।
सर्वासां “दुहितृणां प्रसूता चेत्” इत्यस्माद्वचनात् तासां
भिक्षमाह्वानाणां समवाये दौहित्रीणां किञ्चिदेव दात-
व्यम् । यथाह मनुः “यास्तासां सुदुहितरस्तासामपि
यथाहृतः । मातामह्नाधनात् किञ्चित् प्रदेयं प्रीतिपूर्वक-
मिति” । दुहितृणामप्यभावे दौहित्राधनहारिणः ।
यथाह नारदः । “मातुर्दुहितरोभावे दुहितृणां तद-
न्ययः” इति तच्छब्देन सर्वाहितदुहितपरामर्शात् । दौहि-
त्राणामभावे पुत्रा गृह्णन्ति । “ताभ्य ऋते अन्ययः” इत्यु-
क्तत्वात् भवति दुहितृणां पुत्राणाञ्च मातृधनसम्बन्धं
दर्शयति । “जनन्यां संस्थितायां तु समं सर्वे सहोदराः ।
भजेरन्मातृकं दिकृषं भगिन्यस्य सनाभयः” इति मातृकं दि-
कृषं सर्वे सहोदराः समन्मजेरन् सनाभयोभगिन्यस्य समं
भजेरन् इति सम्बन्धः न पुनः सहोदरा भगिन्यस्य संभूय
भजेरन् इति इतरतरयोगस्य इत्येकशेषाभावाद-
प्रतीतेर्विभागकर्तृत्वान्वयेनापि चण्डोपपत्तेर्यथा देव-
दत्तः कथं कुर्यादुपपत्तयेति । समपहणसङ्कारवि-
भागनिवृत्त्यर्थम् । सोदरपहणं भिक्षोदरनिवृत्त्यर्थम् ।
अनपत्यहीनजातिस्त्रीधनन्तु भिक्षोदराण्युत्तमजातीयसप-
त्नीदुहिता गृह्णाति तदभावे तदपत्यं तथा च मनुः
“स्त्रियास्तु यद्वयेदित्तं पित्रा दत्तं कथञ्चन । ब्राह्मणी-
तद्वरे कन्या तदपत्यस्य वा भवेदिति” । ब्राह्मणीपहण-
सुत्तमजात्युपपत्त्यर्थम् । अतश्चानपत्यवैश्याधनं स्त्रिया-
कन्या गृह्णाति । पुत्राणामभावे पौत्राः पितामहीधन-
हारिणः । “अकथभाजं कथं प्रतिशुष्युरिति” गौतमस्मर-
णात् “पुत्रपौत्रैर्कथं देयमिति” पौत्राणामपि पिताम-
हृणापाकरणेऽधिकारात् । पौत्राणामप्यभावे पूर्वोक्ताभ-
र्ताद्वयो वाच्यवा धनहारिणः । अत्रापि पुं धनवत्
स्त्रीधनेऽपि प्रपिताधिकारो वेदितव्यः अष्टाहीतवित्तस्य
प्रपितृस्य अपापकरणनिषेधेन पुं धन इव स्त्रीधनेऽपि
तदधिकारस्य स्मरितत्वात् इति अर्त्तव्यम् ।

उत्तरापथ ३० उत्तरा उत्तरस्यां पत्न्याः अप् सभा० ।

१ उत्तरस्यां दिशि स्थिते पथि २ देयमेदे च । “उत्तर
पथजन्तानः कीर्त्तविष्वाभि तानपि । कौडकाज्जोगा-
न्माराः निरातवर्धरेः सह” । यद्वार्धचि० पुरा० ।

उत्तरापरा स्त्री उत्तरस्याः अपरस्यादिशोऽन्तरोक्षा दिक्-
दिग्नाम् म० । वायुकोणे “उत्तरापराभिमुखोऽन्वष्टम-
दिशमानचक्रदर्शनात्” आ० त० सारण्या० ४८० । “उत्तरा-
पराभिमुखः वायुकोणाभिमुखः” रघु० ।

उत्तराभास ३० उत्तरमिवाभासते आ+भास-अप् । उद्यो-
त्तरे उत्तरशब्दे १०६० पृष्ठे तद्व्युत्पादितः ।

उत्तराम् अव्य० उद्+उत्कर्त्तृ तर्प् आस । अतिशयेनोत्-
कर्त्तृ “उदेनसुत्तरां नयान्ने हतेमाहुतः” यजु० १७
५० । “अतिशयेन उत् उत्तराम्” वेददी० । एवम्
तमप् आमु । उत्तमानस्य अव्य० ।

उत्तरायण न० उत्तरा उत्तरस्यामयनं सूत्र्यादेः “पूर्वपदात्
संज्ञायाम्” पा० णत्वम् । सूत्र्यादेः १ उत्तरदिग्-
मने अभेदोच्चारात् ७७० दा । वर्षस्याङ्गे सूत्र्यस्य
दक्षिणत उत्तरदिगमनसम्पादके २ षण्मासात्मके कावे
सूत्र्यदेः दक्षिणोत्तरयोरयनञ्च अयनसंक्रान्तिशब्दे ११८
पृ० उक्तम् तथा च सूत्र्यस्योत्तरायणसंक्रमावधि षण्मासाः
उत्तरायणकाण्डः । “कर्कटादिस्थिते भागौ दक्षि-
णायनमुच्यते । उत्तरायणमयुक्तं मकरस्थे दिवा-
करे” म० त० विष्णु ३० । “एतन्मकरकर्कटादिचक्रमे-
णायननिरूपणम् अतश्चार्ककर्काद्यं भवरादौ सू-
त्र्यं सिद्धान्ताभिहितोदगयनादिनिरूपणन्तु रविगन्तवृत्ता-
रेण दिनमानादिज्ञानार्थम्, इत्यन्यन्योनं वि-
रोधः” म० त० रघु० । “ततश्च मकरस्थिरसंक्रा-
न्त्यवधिषड्मासाः स्थूलउत्तरायणं षडमकरसंक्रान्त्य-
वधि तच्छ्रुमिति भेदः । अस्या प्रशंसाऽपि “स यत्नो-
दगावर्त्तते देवेषु तर्हि भवति देवाङ्गु हति गोपायनि”
यत० ब्रा० २, १, १, १ । “सुदुत्तरायणं तदहर्देवानाम् दक्षि-
णायनं रात्रिः संवत्सरोऽहोरात्रः” विष्णुः “अग्निर्वीति-
रहः शुक्लं षण्मासा उत्तरायणम्” गीता । यथा पाण्डु सौर-
त्यं तथाऽयनशब्दे ११५ पृ० काकमाधवीयष्टतममाणादिना
व्यवस्थापितम् । उपचारात् इतथागमनारम्भसंक्रान्ती
“मृगकर्कटसंक्रान्ती हेतूददक्षिणायने” सूत्र्यं ० ५० । तत्र
पुण्यकाकताविधये “यावद्द्विगुणका भुक्ता तत्पुण्यं चोत्त-
रायणे” “निरये भास्वरे हृष्टे दिनान् दक्षिणायने”
म० त० भवि० पु० “भविष्यायने पुण्यमतीते चोत्तरायणे”
इति ति० त० देवीपु० । राशिसंक्रान्त्यभिप्रायमिदं
वचनम् इति रघुनन्दनादाः । माधवादयस्तु वच-
संक्रान्तिपरत्वं तत्र विशेषपुण्यकाकत्वं चाङ्गीकृतुः । तत्र